

Warszawa, 29 kwietnia 1939 r.

2

URZĄD PATENTOWY

G 096 17/00

BIBLIOTEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 28105.

Kl. 42 n, 1.

Jan Gruchała
(Warszawa, Polska).

Układ pomocniczy do ćwiczeń w rozkładaniu i składaniu zgłosek.

Zgłoszono 16 grudnia 1936 r.
Udzielono 27 lutego 1939 r.

Szczególna właściwość odmiany rzeczowników żeńskich, zakończonych samogłoską a, polegająca na tym, że jej końcówkami deklinacyjnymi są różne samogłoski (np. Ola, Oli, Olo), jest wyzyskana w układzie według wynalazku do ułatwienia nauki rozkładania i składania zgłosek. W tym celu według wynalazku umieszcza się na poszczególnych kartach o wielkości i kształcie kart do gry poszczególne spółgłoski, a pod nimi odpowiednie zgłoski otwarte samogłoski a.

Na przykład:

b	c	d	f	...	w	z
ba	ca	da	fa	...	wa	za

Samogłoski umieszcza się na paskach papieru. Wreszcie dodatkowo można dołą-

czyć kartki z odpowiednimi pytaniami. Wskazane jest symboliczne wyrażanie pytań. Na przykład zamiast pytania „kto? co jest?” można na kartce papieru umieścić znak zapytania.

Układem według wynalazku należy się posługiwać w sposób następujący. Wybiera się dowolny wyraz należący do deklinacji żeńskiej i zakończony na a, np. osa, Ola. Tasuje się kartki z pytaniami i bierze się pierwszą z góry. Nauczyciel odczytuje pytanie, np. „co widzę”, uczeń odpowiada „Ole”. Równocześnie przesuwa się pasek papieru tak, aby samogłoska e leżała obok spółgłoski l. Uczeń czyta „le”. Dalej postępuje się w sposób podobny odpowiadając na następne pytania.

Można również przesuwać stopniowo

spółgłoskę wzdłuż lewego lub prawego boku paska zatrzymując ją naprzeciw samogłosek. Uczeń czyta np. la, lą, le, lę, li, lo, ló, lu lub: al, ąl, el, ęl, il, yl, ol, ól, ul.

Zastrzeżenie patentowe.

Układ pomocniczy do ćwiczeń w roz-

kładaniu i składaniu zgłosek, znamienny tym, że składa się z kart ze spółgłoskami lub zgłoskami zawierającymi samogłoskę a, pasków papieru, zawierających różne samogłoski, oraz ewentualnie kart z pytaniami.

Jan Gruchała.